

Tillbaka till Jesus

Samtalsmaterial för husgrupper, Korskyrkan, Borås, ht 2009, M Nilsson.

Samling 2: ”Jag är Livets Bröd”

Öppning

Hunger är inte det samma som otillfredsställelse. Tvärtom. Den som aldrig hungrar efter Gud, den andligt däste och liknöjde, är den ständigt otillfredsställd. Men det finns ett absolut samband mellan andlig hunger och andlig tillfredsställelse. Jesus sa, Matt 5:6: ”Saliga de som hungrar och törstar efter rättfärdigheten, de skall bli mättade.” Det är saligt att hungra och törsta efter Gud. Denna längtan mättar. För till den som hungrar och törstar efter rättfärdighet säger Jesus: - Jag är livets bröd.

Läsning: Joh 6:22-69

Studium och samtal

Varje text har en kontext, d.v.s. ett sammanhang. Den text vi har läst återger ett samtal. Samtalet utspelar sig just efter ett under som Jesus gjort. Vilket? (Se Joh 6:5-13)

Jesus har gjort ett under. Detta under är också ett tecken, d.v.s. ett tecken på vem Jesus är. Jesus har mättat en stor mängd hungriga människor. Från denna hunger tar han oss med till en annan slags hunger. Vår inre hunger. Vår hunger efter livsmening och andligt liv. Vår hunger efter Gud.

Hur kan vår hunger efter Gud yttra sig?

Har du hungrat efter Gud någon gång?

Vad tror du att Jesus menar när han säger att han är livets bröd?

Författaren och prästen David Watson vittnar om en personlig erfarenhet av att hungra efter Gud. Läs och samtala gärna om hans upplevelse. Hur förstår du den? Känner du igen den från ditt eget liv?

För några år sedan studerade jag salighetsprisningarna i Matteus 5. Under en period på två eller tre månader förde Gud mig genom de första fyra salighetsprisningarna i mitt liv. När hans Ande började röra vid mig, började jag inse hur andligt fattig jag egentligen var. I min ensamhet på knä för Gud var jag utblottad - jag visste det i mitt hjärta, trots att jag ofta hade försökt dölja det genom att vara aktiv i den kristna verksamheten. Så fick Gud mig att sörja och gråta över min andliga fattigdom. Jag blev verkligt oroad över min bristande kärlek till Jesus, min klena tro och min olydnad på olika områden av livet. På detta sätt gjorde Gud mig ödmjuk inför honom. Jag såg mig själv vid korstes fot där jag grät stilla över min andliga fattigdom. Sedan blev jag mycket hungrig och törstig efter rättfärdighet. Jag längtade efter ett liv som verkligen skulle förhålla Gud och behaga honom på allt sätt. Stoltheten och liknöjdheten var borta. Det hade varit en plågsam och förödmjukande erfarenhet, men Gud förberedde mig på att bli fylld av hans Ande. Jag började se visheten i allt det som Gud gjorde i mitt liv. (David Watson, Lärjungar, Libris 1987, sid 66)

Vi tittar närmare på texten

Folket följer efter Jesus. Han har tidigare gjort ett brödunder. Nu vill de ha mer - men mer av vad? Jesus ifrågasätter deras motiv, Joh 6:26. Vad säger han om varför dessa människor söker honom?

Vi kan söka Gud av olika skäl. Om vi bara söker honom för vår egen skull, för vår egen trygghet eller för att få våra egna behov mötta, men aldrig för Guds skull, av kärlek och för att lära känna honom, blir vår tro skev. En sådan tro kan knappast kallas för relation. Om vi skulle förhålla oss till andra människor på liknande sätt, d.v.s. bara söka deras närhet för vår egen skull, skulle vi förmodligen uppfattas som en slags tiggare. Ännu värre skulle detta bli i en kärleksrelation. Att ensidigt kräva att få sitt eget tillgodosett är knappast kärlek.

Kan detta tillämpas på vårt böneliv? I så fall hur? Hur borde ett sunt böneliv, d.v.s. en ömsesidig relation mellan Gud och oss se ut?

”Arbeta inte för den föda som är förgänglig utan för den föda som består och skänker evigt liv och som Människosonen skall ge er.”, säger Jesus i Joh 6:27. Han menar inte att vi inte ska ha ett arbete och tjäna en lön som vi kan köpa mat för. Istället talar han om vad som verkligen mättar. D.v.s. om vad som mättar hjärtat. Man kan ha mycket pengar, och ändå vara otillfredsställd. Man kan äga många saker, och ändå vara hungrig. Man kan ha rest jorden runt, och ändå vara rastlös.

Människan är hungrig. En skämtbild i en tidning föreställde jorden. Men någon hade tagit stora biter ur jordgloben, så att den till slut såg ut som en äppelskrutt. Bilden var träffsäker. Den hungriga människan tycks snart ätit upp det mesta. Men blir den rike nöjd? Säger den framgångsrike att det är nog? Knappast. Mycket vill ha mer.

När Jesus säger att han är Livets bröd är det ett oerhört anspråk. Med det menar han att det är honom vi alla söker. Även den som förnekar, föraktar och förkastar honom. Med sitt anspråk säger han att han själv är den ende som kan möta mänsklighetens djupaste hunger. Hungern efter Gud.

Nu fördjupar Jesus samtalet. Det blir ett samtal om vad det egentligen är att tro. Tro är inte bara att komma till Gud för att be sina böner om egen framgång. Tro är enligt Jesus också att... att äta, Joh 6:51: *"Jag är det levande brödet, som har kommit ner från himlen. Den som äter av det brödet skall leva i evighet. Brödet jag skall ge är mitt kött, jag ger det för att världen skall leva."*

Samtalet blir en allt häftigare debatt. Lyssnarna börjar tvista med varandra, alltså inte bara med Jesus, om hur man kan äta det han ger.

Låt oss lägga oss i det samtalet en stund. Vad säger du? Hur uppfattar du Jesu ord? Hur kan man äta av Livets bröd? Hur kan man ta emot Guds liv i sitt eget liv – inte bara en gång utan varje dag? Hur gör du?

Johannes skriver om reaktionerna på Jesu undervisning den här dagen. Fast Jesus förmodligen har hållit en av de mesta fantastiska predikningar som någonsin hållits händer detta, Joh 6:60-62: *"Många av hans lärjungar som hörde honom tala sade: "Det är outhärdligt, det han säger. Vem står ut med att höra på honom?" Jesus, som genast förstod att lärjungarna förargade sig över hans ord, sade till dem: "Får det här er att vackla? Hur blir det då om ni får se Människosonen stiga upp dit där han var förut?"*

Varför dessa reaktioner? Kanske för att Gud söker oss så intensivt och offensivt. Kanske för att Gud vill ha relation och inte religion. Och kanske för att vi tycker att det är bekvämare med en tro som man kan ha lite på distans. Det är gott att tro att Gud finns. Det är gott att ha någon att gå till med alla bekymmer. Det är gott att tro på en Gud som tar hand om oss när vi dör. Men en Gud som söker oss som Jesus söker oss... vem står ut med det? Vem står ut med en Gud som vill komma så nära, och som säger att vi måste äta av det han ger för att ha hans liv? Vem står ut med en Gud som vill vara både vår Frälsare och Herre, men också vårt livs kärlek?

Kanske står bara den ut som längtar efter just en sådan relation, ansikte mot ansikte och hand i hand med Livets Gud.

Tid för bön och förbön

Att äta Livets bröd är att läsa Livets Ord, Bibeln. Att äta av Livets bröd är också att dela den kristna kyrkans gemenskap, se 1 Joh 1:3. Att äta Livets bröd är dessutom att dela livets villkor med Gud. Ett uttryck för den gemenskapen är bönen.

När vi nu ber äter vi alltså av Livets bröd.

Vad ska vi då be för? Kanske för den som är hungrig och längtar efter mer av Gud.

Att ta med hem

Med oss hem från denna samling kan vi ta orden från Jes 55:1-3:

*"Kom, alla ni som törstar,
kom hit och få vatten,*

kom, även om ni inte har pengar!

Förse er med säd, så att ni får äta!

Kom och få säd utan pengar,

vin och mjölk utan att betala!

Varför lägger ni pengar på det som inte är bröd,

er lön på sådant som inte mättar?

Lyssna till mig, så får ni äta gott

och njuta av feta rätter.

Kom till mig och hör noga på,

lyssna, så får ni liv."

Inför dessa ord kan vi tänka vidare på vår egen hunger. Vad hungrar vi efter? Hur försöker vi tillfredsställa vår hunger? Hungrar vi efter Gud, eller måste vi kanske börja med att be om sådan hunger?

Hur som helst har Gud lovat att om vi kommer, och om vi lyssnar, ska han mätta oss, utan pengar. Inte utan kostnad. Denna måltid har kostat Gud mer än vi kan förstå. Och nu får du sitta ner vid dukat bord och bli mätt. Om du kommer.